

NEWSLETTER

syyskuu 2006

Näinpä on päästy talviaikaan liukaine säineen ja sitämyöten ensimmäiset autot pyörivät ojanpohjissa kesärenkaineen. Samoin kesäkengillä liukastelevat hevosemmekin. Sileä rautakenkä on erittäin liukas jäisellä tiellä. Niinpä maneesille kävelevä osasto näyttää nyt hartaalta ja rauhalliselta, kun hevoset kävelevät keskittyen.

No pian ne saavat talvikenkiä hokkeineen alleen ja askel pitää taas ulkonakin.

Ratsastajaesittelyssä: Pauli

Harvinaista mutta onneksi vähitellen lisääntyvää miehistä ratsastajakuntaamme edustaa Pauli. Hän työskentelee myös ratsastavan vaimonsa Katjan kanssa poliisissa Vantaalla.

Äkkinäinen laskutoimitus kertoo että meillä käy nykyään 5 eri ikäistä miespuolista harrastajaa eli n. 10% koko poppoosta, jos ei tallin omaa väkeä lasketa mukaan. Fiksut pojat ymmärtääkin, että ratsastuksessa saa kaksi kärpystä yhdellä iskulla.

Kuvassa: Pauli

Kaunako olet ratsastanut ja mikä sai sinut aloittamaan?

Noin 1,5 vuotta. Olen aina ollut kiinnostunut hevosista ja Katjan innostamana aloittelin kun tuli sopiva tilaisuus.

Mikä siinä on mielestäsi mielenkiintoisinta?

Se on niin kokonaisvaltaista, vaatii täyden keskittymisen koko ajan.

Mikä ratsastuksen lajeista kiehtoo eniten?

Esteratsastus, se on äijien touhua.

Lempihevosesi?

Lordiin on viha-rakkaus suhde. Se vaatii paljon töitä, mutta toisaalta antaa virheitä anteeksi.

Kouluratsastus ”kilpailut”

Lokakuun viimeisenä viikonloppuna pidettiin nämä kovasti treenatut kouluratsastuksen tasotestit. Ja näissä kisoissa ei kilpailtu siitä kuka on paras, vaan jokainen ratsasti vain itseään vastaan.

Ajoitus osuikin viimeiseen mahdolliseen hetkeen, jo lauantaina kilpailujen alkua piti siirtää myrskyn vuoksi. Silti kisojen aikana tuuli paukutteli maneesin ovia ja vinkui nurkissa. Seuraavana aamuna verryttelyalueena toiminut ulkokenttä olikin sitten jo jäässä. Ja tiistainahan tulikin sitten 10 cm lunta.

Kisafiilistä toi mukavasti runsaslukuisena paikalla ollut yleisö sekä tuomarin pöytä ja maneesiin sijoitettu buffetti. Buffetin tuottoa ei arvannut laskea, koska pääkauppiaana buffassa oli Julle 6v, jonka mielestä aina pitää antaa rahasta takaisin. Mutta hyvin oli sämpylät, pusut ja kuuma mehu tehnyt kauppansa. Eli kauppiaan ainesta. Juuli hoiteli kansliaa Hannan avustuksella ja tuomarin sihteerinä toimi Milla.

Yllämainituille myös suurkiitokset, he jäivät ainoina paikalle kisojen jälkeen kun maneesin kilpailuvarustus purettiin seuraavan päivän tunteja varten.

Itse ratsastukset saatiin vietyä hyvin läpi. Vaikkakin ensimmäiset ratsastajat kärsivät hieman siitä, että hevoset ujostelivat maneesin ”kisa-lookkia”. Varsinkin Pelle ja Vili olivat enempi tai vähempi ujoa poikaa.

Ratsastajista osa pääsi omalle harjoituksista tutulle tasolleen, osan suoritusta pilasi oma tai hevosen jännittäminen. Mutta se juuri tekee ratsastuksesta niin mielenkiintoisen ja haastavan, aina on kahden päänupin oltava tekemisessä mukana ja samassa sävelessä.

Monen onneksi ratsastus on siitä kiitollinen kilpailulaji muihin yksilölajeihin verrattuna, että aina voi syyttää hevosta jos ei mennyt aivan putkeen. Ja tietty voi harjoitella lisää.

Jokainen sai muistokseen ja säilytettäväksi tuomarin arvostelulomakkeen kommentteineen sekä hyväksytysti läpäisseet myös diplomin.

Kilpailujen tuomarina toimi jälleen **Siru Vänskä**, joka kannustavassa hengessä jakoi arvosanoja ja kommentteja.

Helppo C luokassa odotetusti vaikeimpia asioita oli laukannosto. Siitä Siru sanoikin, että vaikka laukka ei heti nouse, pitää säilyttää hermo ja ottaa hevonen tuntumalle, puolipidätteet ja uusi yritys. Monihan yrittää vain ravista kovemmilla pohkeiden annolla saada hevonen laukalle. Lopputuloksena että hevonen ravaa pitkänä vielä kovempaa, ratsastaja pomppii vielä korkeammalle ja oikeiden laukka-apujen anto on vielä vaikeampaa. Laukka nousee myös paljon helpommin kaarteessa tai kulmauksessa kuin suoralla uralla.

Hevosista Sirun huomio kiinnittyi Veeraan, jolla Sirun mielestä oli hyvät ja letkeät liikkeet oikeaksi kouluhevoseksikin asti. Joskin muutama ratsastaja piti sen liian paketissa, jolloin liikkeet eivät päässeet esiin.

Valitettavasti allekirjoittanut oli niin jännittynyt seuratessaan kuinka kukakin pärjää, että taskussa ollut kamera unohtui sinne ja siten emme näe nyt kuvia kisoista.

Kaikki halukkaat eivät mahtuneet nyt mukaan, koska yhdellä hevosella voi mennä vain rajattu määrä samoissa kisoissa. Järjestämme uudet koitokset heille ja muille halukkaille, mutta ensin annetaan hevosten vähän tehdä muutakin. Nehän ovat tässä harjoitelleet pari kuukautta joka päivä samoja ratoja ja ovat kuten Jukkakin juuri nyt aika työlläntyneitä kouluratoihin. Todennäköisin ajankohta uudelle kisalle on alkuvuodesta.

Lyylistä Oululainen

5-vuotias tamma Lyyli matkusti HorseShow-viikonloppuna Ouluun Mari Yliniemen toiseksi

kilparatsuksi. Kuljetus saatiin järjestymään kätevästi HISH:ssä olleen kilpailijan autolla.

Marillahan on kasvateistamme jo Cream Perrier, jonka kanssa tulokset ovat olleet erittäin hyviä. Ratkaisuun päädyttiin koska Jukalla ei oikein ollut aikaa Lyylille ja se myös oli hieman liian pieni hänelle. Toisekseen ensi kautena Lyyliillä, jotta sen kehitys jatkuisi, täytyy jo kiertää kansallisia kisoja, ja tällä hetkellä tuntuu että siihen ei riitä Jukalla aikaa eikä oikein motivaatiotakaan.

Joten paras ratkaisu oli saada se Marin tunnetusti luotettavaan hoitoon. Nyt vain täytyy toivoa, että uusi pari löytää toisensa. Ilman sitä ei tulosta tule vaikka kumpikin olisi kuinka hyvä tahansa.

Kuva: Lyyli kesällä 2006

Ensimmäisinä päivinään Oulussa Lyyli on herättänyt ihastusta komeilla liikkeillään, jota paikalliset kouluratsastajatkin ovat vesikielellä katselleet. Pian saamme varmaan kuulla kuinka varsinainen työ eli esteet alkavat sujua. Toivotaan onnea heille.

Gymkhana

Nyt päästään aloittamaan pikkuhiljaa Gymkhanan harjoittelu. Siihen on ilmoittautunut tällä hetkellä muutama innokas joiden kanssa päästään alkuun. Mutta jos vauhdikkaampi meno ja liikunta on lähellä sydäntäsi, niin vielä mahtuu mukaan.

Alkuun toki aloitellaan aivan varovasti ja vauhtia lisätään kun taidot karttuu. Mutta laukkaaminen pitäisi jo olla alusta saakka suht "helppo-juttu".

Kuukauden hevonen

Kuukauden hevonen: Nemea Perrier, tamma, s. 4.7.2006

isä: Rubinero emä: Puck Perrier

Tämän kesän varsoista myöhemmin syntynyt on Nemea, joka koko olemus kertoo että se on tamma. Se on varsin prinsessamainen vaikka onkin varsin kookas ikäisekseen. Se oli jo syntyessään suurin varsa mikä meille on tullut.

Nemea on selvästi luonteeltaan erilainen kuin Nikke. Nemea tarkkailee ja on varautuneempi, siinä kuin sen kaveri Nikke kävelee suoraa kohti tutkimaan että mikäs kumma se tämäkin. Kesällä Nemea oli sen verran arka ettei antanut ihmisten koskea itseensä. Nyt se jo kuitenkin luottaa ihmisiin ja antaa mm. raspata kaviot ja hoitaa itseään.

Nemean kauniit silmät tekevät sävöyksen ja kun varsasta ei oikein muutakaan vikaa osaa löytää, niin jälleen kerran toteutuu hevosen kasvattajan paras unelma. Saa seurata suurin toivein minkälainen hevonen tästä varsasta onnistutaan kasvattamaan. Joskus toiveet toteutuvat joskus eivät, mutta onneksi sitä ei vielä tiedä.

Nemea ja emä Pucksu laitumella kesällä.

Hyvää alkavaa talvea
Terveisin